

om nogle Dage til at behandle Spørgsmaalet om en Havn ved Skagen, jeg skal ikke foregribe noget med Hensyn til dette Spørgsmaal, men det, der foregaar ved Gilleleje, vækker saa store Betænkeligheder over for de store Udgifter, der ere foreslaaede for os, og som vi have bevilget i de senere Aar, ikke alene til Gilleleje, men ogsaa til Anholt Havn, at jeg ganske billiger, hvad Ordføreren har udtalt, — Ønsket om, at man gentagne Gange hvert Aar foretager Maalinger og Pejlinger, som paa det nøjeste konstatere, hvorledes Materialvandringen foregaar ved de Havne, der anlægges. Nu, da vi have anlagt Anholt Havn og ere komne saa vidt med Gilleleje Havn, som vi ere i Øjeblikket, er der ikke andet at gøre end i nogen Maade at fortsætte. Men for Gillelejes Vedkommende skal jeg ikke tilbageholde den Formening, at om nogle Aar komme vi til at bære os ad ligesom ved Hundested Havn: tage den indre Del af Molen op og gøre Havnen uafhængig af Kysten.

S. Sørensen: Det, som kalder mig frem paa ny, er de Udtalelser, der fremkom fra den højtærede Minister, hvilke Udtalelser ganske samstemme med min Overbevisning om den Sag og ogsaa med de Udtalelser, jeg selv har benyttet. Det glæder mig derfor at høre disse Udtalelser, og naar jeg sammenholder dem med de velvillige Ord, der ere fremkomne fra den højtærede Ordfører, er jeg sikker paa, at det er ikke sidste Gang, vi komme til at tale om disse Pælehøfder derovre paa Vestkysten. Til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds (Ovesen), der proklamerede sig som Aarsagen til, at Bevillingen var bleven udskudt, skal jeg blot sige, at jeg misunder ham ikke.

Ordføreren (Blem): Jeg ønsker blot lige at sige et Par Ord angaaende de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen) om Pælehøfder. Han beklagede, at han ikke havde kunnet overbevise Finansudvalget om, at der ikke var Fare paa Færde med Hensyn til Ringkøbing Fjords Udløb, selv om disse Pælehøfder bleve anlagte, hvor det var foreslaet. Dertil skal jeg først bemærke, at jeg udtrykkelig sagde, at Udvalget havde udbedt sig et Kort med Planer over, hvor disse Høfder skulde bygges, og at vi først fik dette Kort, lige før Udvalget sluttede sine Arbejder, nogle Dage før. Dette Kort ud-

viser, at disse Pælehøfder skulde anlægges saaledes, at den nærmeste kun kommer til at ligge 500 Alen fra Fjordens Udløb, og saa var det, man mente, at hvis der fra Ministeriets eller Vandbygningsdirektørens Side kunde komme en Ændring saaledes, at disse Forsøg kunde blive gjorte noget længere mod Nord og ikke saa nær op til Fjordens Udløb, vilde der ikke i Udvalget have været saa megen Stemning imod Sagen. Derfor udtalte jeg ogsaa, at der, naar der kunde blive foretaget ny Overvejelser over, hvorvidt disse Forsøg ikke kunde foretages lidt længere mod Nord, kunde der være Sandsynlighed for, at en Bevilling kunde gives i Fremtiden til saadanne Forsøg, hvorved jo det ærede Medlem meget rigtig bemærkede, at han haabede og troede paa, at det Spørgsmaal maaske en Gang kunde blive løst paa en efter hans Mening tilfredsstillende Maade. Men maa jeg dernæst bemærke, at naar de to ærede Repræsentanter, det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen) og det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds (Ovesen) som stedlig kendte staa saa fast hver paa sin Mening, at den ene siger, det gør ingen Skade, og den anden siger, at det gør Skade, hvordan skulle saa vi andre stakkels Mennesker, der kun skulle tage Standpunkt efter det, vi kunne læse, og efter hvad vi kunne høre af de to udmærkede Medlemmer, bære os ad, naar de begge to saa storartet forsvare hver sit. At den ene siger, Planen er fortræffelig, og at den anden fraraader den og siger, den er meget daarlig, kan ikke være oplysende for Finansudvalget. At høre to saa udmærkede Mænd plædere mod hinanden med Hensyn til Planen gør os ikke Sagen let. (S. Sørensen: Ingeniørerne!) Ja, saa siger man: Ingeniørerne! Men det er saaledes, at Finansudvalget tror ikke ubetinget paa Vandbygningsingeniørerne, det have vi set i adskillige Tilfælde. Det forekommer mig, at Naturkræfterne ville ikke altid rette sig efter Vandbygningsdirektørernes Forskrifter. Men altsaa det ærede Medlem (S. Sørensen) har Ret i, at der kan være Haab om, at det Spørgsmaal kan løses ad Aare paa en for ham tilfredsstillende Maade.

Saa er der Spørgsmaalet om Gilleleje Havn. Det Pejlingskort, som jeg henviste til, er det tredje eller maaske det fjerde Pejlingskort, jeg har benyttet. Det første var fra 1895; i Fjor var der to Pejlingsmaalinger paa et Kort, og her have vi